

papa îi spune: Părinte Lacordaire, ce-mi este dat să aud? Eu știam că Isus a orânduit șapte sacramente. Acum, spre surprinderea mea, îmi este dat să aud că lucrurile stau altfel: că Isus a orânduit șase sacramente și o capcană. Nu, dragă părinte, căsătoria nu este o capcană; e un mare sacrament. Este o taină mare, cum spune sfântul apostol Paul, în Cristos și Biserică. Cristos a sfințit prima biserică domestică în sânul sfintei familii din Nazaret, făcând-o obiect de contemplație pentru toate familiile creștine.

Pr. Anton Dancă, VADEMECUM.
(Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici),
Anul C, Editura „Presa Bună”, Iași,
2005

Calendarul săptămânii 29 decembrie 2024 - 5 ianuarie 2025

- 29 D SFÂNTA FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF; Ss. Thomas Becket, ep. m.; David, rege
- 30 L Sf. Felix I, pp.
- 31 M Ss. Silvestru I, pp.; Melania; Ecaterina Labouré, fc.
- 1 M SF. FC. MARIA, NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU (ANUL NOU); Fer. Maian, pr. m.
- 2 J Ss. Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, ep. inv. **
- 3 V Psf. Nume al lui Isus *; Ss. Argeu, Narcis și Marcelin, frați, Claudion și îns., m. din Tomis *; Genoveva, fc.
- 4 S Sf. Angela din Foligno, văduvă
- 5 D DUMINICA II DUPĂ CRĂCIUN; Ss. Emiliana, fc.; Eduard Mărturisitorul, rege

Gândul săptămânii

“Cel care se despoaie pentru ceilalți, se îmbracă cu Cristos.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

29 decembrie 2024 • SFÂNTA FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF • Ss. Thomas Becket, ep. m.; David, rege

LECTURA I

Samuel, câte zile va avea, va fi dăruit Domnului.

Citire din cartea întâi a lui Samuel 1,20-22.24-28

Când s-au împlinit zilele, Ana a zămislit și a născut un fiu. I-a pus numele Samuel, căci zicea: “De la Domnul l-am cerut!” Elcana a urcat cu toată casa lui să aducă Domnului jertfa de fiecare an și să-și îplinească votul. Dar Ana nu a urcat, ci i-a zis soțului ei: “Când îl voi înțărca pe copil, îl voi duce și-l voi prezenta înaintea Domnului. Și va rămâne acolo pentru totdeauna”. Când l-a înțărcat, l-a dus cu ea. A luat trei tauri, o eță de făină și un burduf cu vin și le-a dus în casa Domnului, la Șilo. Copilul era încă mic. Au înjunghiat taurul și au dus copilul la Eli. Ana a zis: “Te rog, domnul meu! Pe viața ta, domnul meu: eu sunt femeia care stătea înaintea ta rugându-se Domnului! Pentru copilul acesta m-am rugat și Domnul a ascultat cererea pe care i-am adresat-o. De aceea și eu îl dăruiesc Domnului pentru toate zilele pe care le va avea de la Domnul”.

Și s-au prosternat acolo înaintea Domnului.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 83(84),2-3.5-6a.9-10 (R.: cf. 5)

R.: Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne, pentru că te pot lăuda mereu!

Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Doamne Sabaot!

Sufletul meu suspină, ba chiar tânjește după curțile Domnului.

Inima mea și trupul meu tresaltă de bucurie

în Dumnezeu cel viu! **R.**

Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta,

pentru că te pot lăuda mereu!

Fericit este omul care își află tăria în tine

și căile tale sunt mereu în inima sa! **R.**

Doamne Dumnezeule Sabaot, ascultă rugăciunea mea;

Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea!

Dumnezeule, scutul nostru,
privește și vezi fața unsului tău! **R.**

LECTURA A II-A

**Ne numim copiii lui Dumnezeu.
Și suntem.**

*Citire din Scrisoarea întâi a sfântului
apostol Ioan 3,1-2.21-24*

Praiubiților, vedeți câtă iubire ne-a
dăruit Tatăl: să ne numim copii ai
lui Dumnezeu! Și suntem. De aceea
lumea nu ne cunoaște, pentru că nu
l-a cunoscut pe el. Iubiților, acum
suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu
s-a arătat încă ce vom fi. Știm că atunci
când se va arăta, vom fi asemenea lui
pentru că îl vom vedea așa cum este.
Iubiților, dacă inima noastră nu ne
acuză, avem încredere în Dumnezeu și
orice i-am cere primim de la el pentru
că ținem poruncile lui și facem ceea
ce îi este plăcut. Aceasta este porunca
lui: să credem în numele Fiului său
Isus Cristos, și să ne iubim unii pe
alții, după cum ne-a dat poruncă. Cel
care ține poruncile lui rămâne în el și
el în acesta. Prin aceasta cunoaștem
că rămâne în noi, după Duhul pe care
ni l-a dat.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. *Fap* 16,14b

(Aleluia) Deschide, Doamne, inima
noastră, ca să înțelegem cuvintele
Fiului tău! (Aleluia)

EVANGHELIA

**Isus este găsit de părinții săi în
mijlocul învățătorilor.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Luca 2,41-52*

Părinții lui Isus mergeau în fiecare
an la Ierusalim, de sărbătoarea
Paștelui. Când avea el doisprezece
ani, au urcat acolo, după obiceiul
sărbătorii. Împlinindu-se acele zile,
pe când se întorceau, copilul Isus
a rămas în Ierusalim, dar părinții
lui nu știau. Socotind însă că este
cu grupul de pelerini, au mers cale
de o zi și-l căutau printre rude și
cunoscuți. Negăsindu-l, s-au întors
la Ierusalim căutându-l. După trei
zile, l-au găsit în templu, stând în
mijlocul învățătorilor, ascultându-i
și punându-le întrebări. Toți cei care
îl ascultau se mirau de înțelepciunea
și de răspunsurile lui. Văzându-l,
ei au rămas înmărmuriți și mama
lui i-a spus: “Fiule, de ce ne-ai făcut
aceasta? Iată, tatăl tău și cu mine te-
am căutat îngrijorați!” El însă le-a
spus: “De ce m-ați căutat? Nu știați
că eu trebuie să fiu în casa Tatălui
meu?” Însă ei n-au înțeles cuvântul
pe care li-l spusese. Apoi a coborât
cu ei, a venit la Nazaret și era supus
lor. Iar mama lui păstra toate aceste
cuvinte în inima ei. Isus creștea în
înțelepciune, statură și har înaintea
lui Dumnezeu și a oamenilor.

Cuvântul Domnului

*Fiul lui Dumnezeu, venind în lume,
a voit să se însereze, ca toți oamenii,
într-o familie, într-un nucleu de
intimitate filială, chiar dacă Maria*

*și Iosif erau într-o stare cu totul
specială. Pentru Isus, familia
compusă din doi soți feciorelnici
era mediul cel mai propice pentru
viața sa pământească. Făcându-
se om, el a voit să urmeze calea
urmată de toți oamenii: să aibă o
patrie și o familie pământească.
Aceasta din urmă, deși atât
de simplă și umilă încât nu se
distingea cu nimic în extern de
celelalte familii israelite, era
lăcașul preferat în care el a voit să
fie supus și ascultător. În Maria,
mama sa, Isus a văzut întotdeauna
o regină pe care Tatăl cerea
a înzestrat-o cu cele mai mari
privilegii posibile și pe care Duhul
Sfânt a încoronat-o cu cele mai
strălucitoare daruri.*

*Își însușește iubirea perfectă acela
care contemplă iubirea perfectă
din sânul sfintei familii. La Polul
Nord toate ființele – urși, lupi,
vulpi, câini, iepuri etc., – sunt
albe. Au mereu zăpada albă
înaintea ochilor și își însușesc
aceeași culoare. Fecioara-Mamă
contemplă iubirea desăvârșită
a lui Isus; Isus contemplă în
mama sa perfecțiunea harului
și privilegiile cu care Tatăl a
înzestrat-o, iar în Iosif contemplă
providența plină de grijă, iubirea
maximă, de a le procura cele
necesare pentru viața de zi cu zi,
contemplă smerenia lui în slujirea
perfectă; sfântul Iosif nu vorbește
în fața iubirii lui Isus și a Mariei, el
nu scoate un cuvânt, ci contemplă.
Limba greacă are un cuvânt*

*deosebit pentru contemplație –
theôria – format din două cuvinte:
Theôs – Dumnezeu și horao – a
vedea, ceea ce înseamnă: efortul de
a-l vedea pe Dumnezeu. Cuvântul
teorie din limba română înseamnă
tot efortul de a-l convinge pe
cineva despre un lucru care nu
este evident la prima vedere.
Sfântul Iosif contempla, făcea
efortul spiritual, care îi aducea
atâta fericire, de a vedea iubirea
lui Dumnezeu în toate acțiunile
lui Isus și ale Mariei. Iată pentru
ce, din sfânta familie din Nazaret,
sfântul Iosif este cel mai aproape
de noi, el este tatăl purtător de
grijă al iubirii noastre, adică ne
învață cum să contemplăm iubirea
ca să fim desăvârșiți și fericiți,
chiar și în necazuri.*

*A trăit în secolul al XIX-lea, în
Franța, un mare creștin, Frédéric
Ozanam, profesor universitar
la Sorbona (la Paris). Prietenul
său, pr. Lacordaire, cel mai mare
orator al timpului, spunea despre
el: E atât de bun, de evlavios, de
inteligent! Cu siguranță că se va
face preot și va ajunge un episcop
celebru. Dar s-a înșelat. Prietenul
său a cunoscut o fată cuminte și
s-a căsătorit cu ea. Când a auzit,
Lacordaire a rămas decepționat și
a zis: Sărmanul Ozanam, a căzut
și el în capcană. Vorbele acestea au
ajuns la urechile papei Pius al IX-
lea, care îi cunoștea pe amândoi.
După doi ani, Lacordaire vine la
Roma și este primit în audiență de
Sfântul Părinte. Cu această ocazie,*